

Dosarul nr. 2ra-1698/2021

Prima instanță: Judecătoria Chisinau, sediul Centru (A.Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V.Sîrbu, D.Dulghieru, V.Buhnaci)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Gheorghe Stratulat, reprezentat de avocatul Vasile Josan și de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”, reprezentată de avocatul Inga Roșca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Stratulat împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cebacot” cu privire la încasarea datoriei, penalității, repararea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 10 decembrie 2019, Stratulat Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cebacot” solicitând încasarea sumei de 1 100 euro, cu titlu de datorie contractuală; încasarea sumei de 629,75 euro, cu titlu de penalitate contractuală; încasarea sumei de 1 650 euro, cu titlu de prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației de predare a bunului la expirarea contractului; evacuarea SRL „Cebacot” din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX situat în XXXXX; încasarea sumei de 1 959.92 lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de plata taxei de stat pentru pretențiile cu caracter patrimonial; 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de plata taxei de stat pentru pretențiile cu caracter nepatrimonial și suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu acordarea asistenței juridice.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 24 septembrie 2018, între Stratulat Gheorghe (ca Locator) și Cebacot SRL (ca Locatar), a fost încheiat contractul nr. 02-2018 privind locațiunea spațiului comercial. Potrivit pct. 2.1. din Contract, acesta a fost încheiat pe o perioadă de 12 luni calculați din 01.10.2018. Obiect al obligației a constituit predarea de către locator în locațiune a bunului imobil înregistrat cu nr.cadastral XXXXX situat în XXXXX, respectiv preluarea imobilului în posesie și achitarea lunară de către locatar a chiriei pentru locațiunea bunului imobil.

Astfel, de obligația locatorului ținea de predarea bunului determinat individual în folosință temporară, obligație executată de către reclamantul Stratulat Gheorghe, iar de obligația locatarului SRL „Cebacot”, ținea achitarea chiriei lunare stabilite prin contract.

Potrivit pct. 5.1 al Contractului, plata pentru locațiune pentru bunul imobil constituie 550 euro cu impozitul inclus, cu achitarea în lei conform cursului BNM la ziua achitării, iar conform pct. 5.5., plata pentru locațiune se va achita în avans lunar până la data de 01 a fiecărei luni.

A remarcat reclamantul că, după semnarea contractului urma a fi achitată plata pentru chirie (550 EURO) și garanția financiară (550 EURO) (pct. 5.2.), ultima nefiind achitată de locatarul SRL „Cebacot”.

A relatat că, executarea propriu - zisă a raportului contractual, s-a desfășurat potrivit înțelegerii dintre părți, fiind efectuate următoarele plăți, fapt confirmat prin extrasul din contul bancar al locatorului Stratulat Gheorghe, anexat la materialele cererii de chemare în judecată.

La data de 17.09.2018 - plata chiriei pentru luna octombrie 2018; la data de 14.11.2018 - plata chiriei pentru luna noiembrie 2018; la data de 07.12.2018 - plata chiriei pentru luna decembrie 2018; la data de 14.01.2019 - plata chiriei pentru luna ianuarie 2019; la data de 05.02.2019 - plata chiriei pentru luna februarie 2019; la data de 01.03.2019 - plata chiriei pentru luna martie 2019; la data de 03.04.2019 - plata chiriei pentru luna aprilie 2019; la data de 10.05.2019 - plata chiriei pentru luna mai 2019; la data de 11.06.2019 - plata chiriei pentru luna iunie 2019; la data de 01.07.2019 - plata chiriei pentru luna iulie 2019.

A susținut că, deși contractul se afla încă în executare, contrar obligațiilor asumate, locatarul SRL „Cebacot”, nu a achitat chiria pentru lunile august 2019, septembrie 2019 acumulând la moment o datorie pentru chiria imobilului în valoare de 1100 euro, care nu a fost achitată până în momentul depunerii acțiunii.

A notat reclamantul că, pârâtul SRL „Cebacot” nu și-a executat obligațiile contractuale asumate - prin neplata chiriei, astfel reclamantul solicită apărarea drepturilor civile în instanța de judecată, în corespundere cu prevederile pct.5.6. din contractul nr. 02-2018, în caz de neachitare la timp a plății pentru locațiune, locatarul achită o penalitate în valoare de 0,5 % din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

În perioada de referință 02.08.2019 - 06.12.2019, locatarul a acumulat o penalitate contractuală în valoare totală de 629,75 euro.

Cu privire la expirarea contractului și la încasarea prejudiciului cauzat pentru neeliberarea încăperii reclamantul susține că, conform pct. 2.1. al contractului, acesta a fost încheiat pe o perioadă de 12 luni, iar potrivit pct. 2.2., la expirarea termenului prezentului Contract, locatarul urmează să elibereze încăperea și să o transmită Locatorului în mod necondiționat și fără a fi necesar vreun aviz.

Contractul a expirat la 01.10.2019, iar din acea dată locatarul urma să elibereze încăperea și să o transmită locatorului în mod necondiționat, orice ocupare în continuare a bunului fiind una nejustificată, abuzivă și ilegală.

Prin neeliberarea bunului imobil, la expirarea termenului contractului, locatarul SRL „Cebacot” a cauzat locatorului Stratulat Gheorghe un prejudiciu patrimonial. În situația în care locatarul SRL „Cebacot” elibera la momentul

expirării contractului încăperea, locatorul Stratulat Gheorghe avea posibilitatea de a acumula venituri din contul dării în locațiune a spațiului unui alt locatar.

Pârâtul SRL „Cebacot” nu a manifestat intenția continuării raporturilor contractuale de locațiune, decizând ocuparea ilegală a imobilului și după expirarea contractului.

A afirmat Stratulat Gheorghe că, suma prejudiciului care l-ar repune, pe cât este de posibil în situația în care s-ar fi aflat dacă obligația debitorului de a restitui bunul s-ar fi executat în modul corespunzător este egală cu suma chiriei lunare, precum a fost stabilită de părți în contract, adică 550 euro lunar. Odată ce, locatarul SRL „Cebacot” la momentul depunerii cererii de chemare în judecată nu a eliberat bunul imobil în mod benevol nici după recepționarea somației reclamantului, fiind în folosința și posesia acestuia în mod ilegal din data de 01.10.2019, se solicită instanței de judecată încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației de predare a bunului la expirarea contractului în mărime de 1650 euro.

A solicitat reclamantul instanței de judecată, în conformitate cu art. 884 Cod civil, evacuarea SRL „Cebacot” din bunului imobil cu nr.cadastral XXXXX, deoarece a expirat termenul pentru care a fost încheiat contractul privind locațiunea spațiului comercial și din motivul că ocuparea în prezent a bunului de SRL „Cebacot” nu este justificată de un temei legal, fiind ilegală și abuzivă.

A mai susținut reclamantul că, ținând cont de intenția locatorului de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, la 20 octombrie 2019, a fost remisă în adresa pârâtului SRL „Cebacot” SRL (atât pe adresa juridică cât și adresa de corespondență) pretenția privitoare la achitarea datoriei ce rezultă din chiria imobilului, penalitatea contractuală, a datoriei pentru serviciile comunale și eliberarea imobilului fiind acordat un termen de 7 zile de la recepționarea scrisorii pentru îndeplinirea cerințelor.

Potrivit avizelor de recepție anexate la materialele cererii, pretenția a fost primită de SRL „Cebacot” la 06 noiembrie 2019, iar un răspuns nu a fost acordat.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, reclamantul a invocat că, la depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul a suportat cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1 959,92 lei, pentru pretențiile cu caracter patrimonial și 100 lei pentru pretenția cu caracter nepatrimonial, astfel se solicită instanței încasarea acestora din partea pârâtului.

La fel, potrivit bonului de plată seria QL nr. 497977, reclamantul a suportat și cheltuieli de asistență juridică, în sumă de 2 000 lei, sumă care la fel urmează a fi pusă în sarcina pârâtului SRL „Cebacot”. Cheltuielilor de asistență juridică, sunt în corespundere cu Recomandarea Uniunii Avocaților privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobată prin Decizia Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 2 din 30.03.2012. Ținând cont de complexitatea cauzei consideră că, cheltuielile de asistență juridică sunt reale, necesare și rezonabile.

La 19 februarie 2020 avocatul Bulgac Ala, în numele reclamantului a înaintat instanței o cerere de concretizare prin care a solicitat de a admite renunțarea parțială la acțiune a reclamantului, în partea ce ține de evacuarea SRL „Cebacot”, din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX situat în XXXXX, a dispune încasarea din contul

SRL „Cebacot” în beneficiul lui Stratulat Gheorghe a sumei de 1100 euro, cu titlu de datorie contractuală; - a dispune încasarea din contul SRL „Cebacot” în beneficiul lui Stratulat Gheorghe a sumei de 629,75 euro, cu titlu de penalitate contractuală; - a dispune încasarea din contul SRL „Cebacot” în beneficiul lui Stratulat Gheorghe a prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației de predare a bunului la expirarea contractului în mărime de 1933,84 euro; - a dispune încasarea din contul SRL „Cebacot” în beneficiul lui Stratulat Gheorghe a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 2 122,73 lei, pentru pretențiile cu caracter patrimonial și a cheltuielilor de asistență juridică, în sumă de 2000 lei (f.d.41).

În susținerea cererii de concretizare, reclamantul a indicat că, SRL „Cebacot” a transmis reclamantului Stratulat Gheorghe cheile de acces la bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX situat în XXXXX, la 17 ianuarie 2020, dată până la care reclamantul nu a avut posibilitatea de a uza de atributele dreptului de proprietate care îi aparține.

Reclamantul a intrat în posesia bunului imobil care a fost predat în locațiune către SRL „Cebacot” și nu persistă actualmente necesitatea satisfacerii pretenției referitoare la evacuarea SRL „Cebacot” din bunul imobil.

Totodată, pârâtul a refuzat semnarea actului de primire - predare a bunului ca urmare a eliberării acestuia, indicând că dorește să semneze act de predare-primire datat cu luna august și nu din data eliberării efective a acestuia.

Reclamantul a fost în imposibilitatea de a admite semnarea unui act de predare-primire cu o altă dată decât cea efectivă de predare a bunului imobil - un asemenea act între SRL „Cebacot” și Stratulat Gheorghe, nu a fost semnat.

În consecință, reclamantul a manifestat intenția de a renunța la pretenția referitoare la evacuarea SRL „Cebacot” din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX situat în XXXXX, și în acest sens a solicitat instanței de judecată admiterea renunțării la acțiune în parte și încetarea în partea acestei pretenții a procesului.

Consideră reclamantul că, odată ce pârâtul a eliberat bunul imobil la 17 ianuarie 2020, existând astfel o dată concretă de încetare a încălcărilor dreptului de proprietate asupra bunului imobil al lui Stratulat Gheorghe de SRL „Cebacot”, reclamantul și-a concretizat mărimea prejudiciului cauzat prin nepredarea la timp a bunului închiriat. Dat fiind faptul că locatarul a eliberat bunul imobil la 17 ianuarie 2020, aflându-se din data de 01 octombrie 2019 până la 17 ianuarie 2020 în posesia și folosința ilegală a acestuia (în total 3 luni și 16 zile), a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligației de predare a bunului la expirarea contractului în mărime de 1 933,84 euro.

În partea ce vizează taxa de stat, indică autorul cererii de concretizare că, valoarea acțiunii a crescut cu 283,84 euro, față de valoarea acțiunii la data depunerii cererii de chemare în judecată, respectiv reclamantul a achitat taxa de stat și în partea concretizată luând în considerare cursul BNM din 18.02.2020 (1 euro = 19.12 lei). Astfel, s-a achitat taxa de stat în suma totală de 2 122,73 lei, fapt confirmat prin Ordinul de încasare a numerarului nr. 704 din 09 decembrie 2019 anexat la cererea de chemare în judecată inițială și Ordinul de încasare a numerarului nr. 363 din 18 februarie 2019 - sumă care urmează în conformitate cu prevederile articolului 96 alin. (1) Cod procedură civilă, a fi încasată din contul pârâtului (f. d. 41-44).

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 02 noiembrie 2020 s-a dispus admiterea renunțării parțiale la acțiune a reprezentantului reclamantului și, procesul pe capătul de cerere a reclamantului Stratulat Gheorghe împotriva SRL „Cebacot” privind evacuarea din bunul imobil amplasat în XXXXX, a fost încetat (f. d. 163).

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 02 noiembrie 2020, a fost admisă parțial acțiunea. S-a încasat de la SRL „Cebacot” în beneficiul lui Stratulat Gheorghe datoria contractuală în mărime de 1100 euro, penalitatea în mărime de 629,75 euro, în valută națională la momentul executării hotărârii și suma de 1033,17 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat. În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată, s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-au respins cererile de apel depuse de reprezentantul apelantului Stratulat Gheorghe, avocatul Bulgac Adela și reprezentantul apelantului SRL „Cebacot”, avocatul Roșca-Bot Victoria și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 02 noiembrie 2020.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că conform prevederilor articolului 886 Cod civil (în redacția Legii până la 01 martie 2019), plata chiriei poate fi efectuată integral la expirarea termenului stabilit în contractul de locațiune. Dacă plata chiriei este stabilită pentru anumite perioade, ea trebuie efectuată la expirarea lor.

Potrivit articolului 617 alin. (2), lit. a) Cod civil, nu este necesară somație în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației.

Potrivit articolului 602 alin. (2) Cod civil, neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Ținând cont de prevederile normelor citate, instanța de apel a conchis cu certitudine că, probatoriul administrat atestă o neexecutare esențială a prevederilor contractului de locațiune cu nr.02-2018 din 24 septembrie 2018 din partea locatorului SRL „Cebacot”, rezultată din neexecutarea obligației privind plata chiriei pentru locațiunea bunului imobil pentru perioada lunilor august - septembrie 2019, ce constituie suma de 1100 euro.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative argumentele reprezentatului pârîului/apelant SRL „Cebacot” invocate în susținerea poziției cu privire la faptul rezilierii anticipate a contractului de locațiune începând cu 01 septembrie 2019, or, pârîtul/apelant SRL „Cebacot” contrar obligației ce îi revine în sensul art.117-118 Cod de procedură civilă, nu a prezentat careva probe pertinente, concludente și admisibile conform art. 121-122 Cod de procedură civilă, care atestă că a fost efectuată procedura de preavizare a Locatorului conform pct.9.2 al Contractului de locațiune, precum și că au semnat acordul de reziliere al contractului de locațiune, a restituit și nu a mai activat în bunul imobil închiriat până la expirarea termenului contractului de locațiune - 01 octombrie 2019.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a admis solicitarea lui Gheorghe Stratulat privind încasarea penalității în mărime de 629,75 euro. Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că din conținutul pct. 5.6. din contractul cu nr. 02-2018 din 24 septembrie 2018 privind locațiunea spațiului comercial rezultă că, în cazul neachitării la timp a plății pentru locațiune, locatarul achită o penalitate în valoare de 0.5% din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

Potrivit articolului 901 alin. (1), lit. a) - f) Cod civil (în redacția în vigoare de la 01 martie 2019), atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Conform prevederilor articolului 947 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare de la 01 martie 2019), clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Circumstanțele pricinii denotă că, instanța de fond just a constatat că, debitorul este ținut să plătească clauza penală atunci când sunt întrunite toate condițiile acordării de despăgubiri. Totodată, neexecutarea condițiilor contractuale, derivă din vina debitorului, fiindu-i imputabilă. Or, recurgerea la clauza penală, presupune neexecutarea obligației principale, ceea ce se denotă din specificul speței judecate.

La 28 septembrie 2021 Gheorghe Stratulat, reprezentat de avocatul Vasile Josan, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că au fost încălcate normele de drept material, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, art.432 alin.(2) lit. a), c) a Codului de procedură civilă.

Prin urmare, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

La 29 septembrie 2021 Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”, reprezentată de avocatul Inga Roșca a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de respingere a solicitărilor lui Gheorghe Stratulat privind încasarea chiriei în sumă de 1 100 euro, a penalității în sumă de 629,75 euro, a taxei de stat în sumă de 1 033 lei ca fiind neîntemeiate.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare eronat au menționat că lipsesc probe pertinente, concludente și admisibile conform art.121-122 CPC care să probeze faptul că SRL „Cebacot” a părăsit bunul imobil după notificare și nu a mai activat în spațiul respectiv.

Or, SRL „Cebacot” a comunicat intimatului Stratulat Gheorghe decizia de rezilia contractul începând cu 01 septembrie 2019, respectând în acest sens prevederile contractuale, care impun obligația părții care solicită rezilierea contractului să o facă cu o lună înainte de data rezilierii.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 iunie 2021 și

expediat participanților la proces la 19 iulie 2021 (f.d.19), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării deciziei recurate.

Prin urmare, cererile de recurs declarate la 28 septembrie 2012 și 29 septembrie 2021, se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care

evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de Gheorghe Stratulat, reprezentat de avocatul Vasile Josan și de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”, reprezentată de avocatul Inga Roșca.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile declarate de Gheorghe Stratulat, reprezentat de avocatul Vasile Josan și de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”, reprezentată de avocatul Inga Roșca se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru